

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กลุ่มการส่งเสริมศักยภาพคนพิการ. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ โดยชุมชน. กลุ่มการส่งเสริมศักยภาพคนพิการ : สำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ สำนักส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2549. [Online] แหล่งที่มา: http://www.oppd.opp.go.th/pwd/worddocument/MD6_2_3.doc. [20 ธันวาคม 2550]
- กิตติพงศ์ สุทธิ. การดำเนินงานด้านการส่งเสริมอาชีพคนพิการตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต หลักสูตรพัฒนาแรงงานและสวัสดิการ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- กุลพน พลวัน. สิทธิมนุษยชนกับสหประชาชาติ. กรุงเทพฯ : การเวก, 2520.
- เกษร พันธุ์. ปัจจัยที่มีผลต่อการพึ่งตนเองของคนพิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- โกมินทร์ ขาวนาได้. การปรับตัวด้านเศรษฐกิจ สังคม และจิตใจของลูกจ้างพิการที่ได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน: ศึกษาเฉพาะกรณีลูกจ้างที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพจากศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน กรมแรงงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
- ชนิษฐา เทวินทรภักดี. แนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพ: ผู้การพัฒนาที่ยั่งยืนของคนพิการ. กรุงเทพฯ : กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม, 2540.
- ชนิษฐา เทวินทรภักดี. การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ : ทางสู่ความสุขความสำเร็จของคนพิการ. กรุงเทพฯ: กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม, 2539.
- คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร ร่วมกับ สถาบันพระปกเกล้า. รายงานการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่องสิทธิมนุษยชนของคนพิการ ครั้งที่ 2. นนทบุรี: เอ.พี. กราฟิคส์ไชด์, 2545.
- เครือข่ายข้อมูลกาญจนาภิเษก. การฟื้นฟูสมรรถภาพเยาวชนผู้พิการ สราวุธกรมไทย สำหรับเยาวชนฯ เล่ม 16 โครงการสราวุธกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. [Online] แหล่งที่มา: <http://kanchanapisek.or.th/kp6/BOOK16/chapter10/t16-10-43.htm>, 2550. [2 มิถุนายน 2550]

- จันทร์ฉาย แยมอยู่. การจัดสวัสดิการทางสังคมแก่คนพิการในทัศนะของบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.
- จิราวัลย์ คงถาวร. ความเป็นไปได้ในการจ้างงานคนพิการของบริษัท มิตรบุษิ มอเตอร์ส (ประเทศไทย) จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต การบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.
- ชลลดา ชนะศรีรัตนกุล. การเตรียมความพร้อมผู้พิการก่อนการประกอบอาชีพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.
- ชีวาพร คุ่มจอหอ. กลยุทธ์การใช้ TQM เพื่อพัฒนากระบวนการฝึกอบรมคนพิการของกรมประชาสัมพันธ์ กรณีศึกษาศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการพระประแดง. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต การบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.
- ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์. การมองตนเองของคนพิการในกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- นพวรรณ วังสะวิบูลย์. ความคิดเห็นของคนพิการต่อสิทธิมนุษยชน: ศึกษากรณีศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.
- ปิยฤดี ไชยพร. ทฤษฎีความเสมอภาคของโรนัลด์ ดอว์คิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาปรัชญา ภาควิชาปรัชญา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- พวงแก้ว กิจธรรม. วิวัฒนาการของการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในประเทศไทย. [Online]. แหล่งที่มา: <http://www.tddf.or.th/librarybook.html>. มุสนิธิพัฒนาคนพิการไทย, [19 เมษายน 2550]
- เพ็ญภาค ยานฮี. การพัฒนาการเข้าถึงสิทธิตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534: ศึกษากรณีนิคมโนนสมบูรณ์ จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.
- ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม. เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการประจำปี 2546 เสนอที่ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ ซิตี้ จอมเทียน ชลบุรี 29-30 พฤศจิกายน 2546. ความมั่นคงของมนุษย์, 2546.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนรวม. [Online] แหล่งที่มา: <http://www.mu.ac.th/~thummanoon/elearning/content/lesson1/101.html>. [19 เมษายน 2550]
- รวมพร ถาวรอนุกุลกิจ. แนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กพิการในสถานสงเคราะห์ของกรมประชาสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.

- รังสิมา ศรีพฤทธิเกียรติ. ความเป็นไปได้ของนายจ้างในการรับคนพิการเข้าทำงานในนิคมอุตสาหกรรม: ศึกษาเฉพาะกรณีอุตสาหกรรมบางชั้นและลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีสังคม(เกริก), 2537.
- โรงเรียนเศรษฐเสถียร. ประวัติโรงเรียน. [Online]. แหล่งที่มา : <http://www.sss.th.edu/history.html> [19 เมษายน 2550]
- ลัสพรณ ดุ่มสวัสดิ์. อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิของคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities). คลังเอกสาร : กองส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย สำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ, [Online] แหล่งที่มา: <http://www.opp.go.th/library/disAbility.htm>. [26 กรกฎาคม 2550].
- วารีย์ ปัญจผลินกุล. การเข้าถึง (Access) บริการฟื้นฟูสมรรถภาพของคนพิการ: ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ กรมประชาสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- วาสนา ตะเกาพงษ์. การสร้างโอกาสการมีงานทำของคนพิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.
- วิชัย ศรีรัตน์. สิทธิมนุษยชนและสิทธิเสรีภาพของชนชาวไทย. นครบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์, 2543.
- วิริยะ นามศิริพงษ์พันธุ์, มณฑิยา บุญตัน, อัครพรพรรณ ขวัญชื่น. รายงานการวิจัยเรื่องการแก้ไขกฎหมายที่กีดกันคนพิการในการเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคม : ศึกษากรณีกฎหมายและกฎระเบียบที่จำกัดสิทธิคนพิการในการประกอบอาชีพ. (ม.ป.ท.)
- วิสูตร บุญญาพงษ์พันธ์. กฎหมายและการจำกัดสิทธิคนพิการในการมีงานทำ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2542.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. ประมวล วิเคราะห์ สังเคราะห์ เหตุการณ์และแนวโน้มประเทศไทย มกราคม - มิถุนายน 2547. ความมั่นคงของมนุษย์: ยุทธศาสตร์ใหม่การพัฒนา. (ม.ป.ท.): 2547.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. สรุปสถานการณ์ทางประชากร เศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย พ.ศ. 2547 รวบรวมจากบทความที่สำนักงานสถิติแห่งชาติจัดทำและเผยแพร่ใน พ.ศ. 2547. กรุงเทพฯ: (ม.ป.ท.), 2548.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. แผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. 2504-2506-2509 ระยะที่สอง พ.ศ. 2507-2509. กรุงเทพฯ : (ม.ป.ท.), 2546.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3. กรุงเทพฯ: (ม.ป.ท.).

- สุริดา จุฑามาต. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเชิงรุกของเจ้าหน้าที่ให้บริการ จัดหางานแก่คนพิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.
- สุนีย์ สายสุพัฒน์ผล. เอกสารในการสัมมนาเรื่องความเสมอภาคสู่โอกาสการจ้างงานคนพิการ. กรอบปฏิบัติการภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก. กรุงเทพฯ : 2548.
- สุรภา กษานติกุล. การปรับตัวในการทำงานของคนพิการที่ทำงานในสถานประกอบการ ตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534 ศึกษาเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.
- สุวิมล วิลลภาณูจนา. การติดตามผลการใช้สิทธิประโยชน์ด้านอาชีพตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- ห้องข่าวมูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย. อนุสัญญาฯ ฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพของคนพิการ บังคับใช้ 21 พฤศจิกายน 2550. [Online]. แหล่งที่มา: <http://www.tddf.or.th/tddf/newsroom/>. มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย. [21 พฤศจิกายน 2550]
- อัศวพรณ ขวัญชื่นและสุภรธรรม มงคลสวัสดิ์. รายงานวิจัยกรณีศึกษา กลุ่มนอกกำลังแรงงาน วิถีชีวิตและสวัสดิการของคนพิการทางกาย. กรุงเทพฯ : 2546.
- อัทธายุ อมาตยกุล. การจ้างงานและการคุ้มครองแรงงานคนพิการตามกฎหมายไทย : ศึกษาภายใต้กรอบอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศและกฎหมายต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.
- อานนท์ ตั้งพิทักษ์ไกร. ความเสมอภาคของโอกาสการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาและสังคมของคนพิการ: ศึกษากรณีคนพิการตาบอด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- อาร์เธอร์ โอ'เรลลี่. ปัญหาด้านความเสมอภาค สิทธิในการทำงานที่มีคุณค่าของคนพิการ. กรุงเทพฯ : 2547.
- เอมอร ไชยบัวแดง. ประสิทธิผลของการปฏิบัติตามนโยบายการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ: ด้านสังคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะพัฒนบริหารศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2539.
- ไอลาส พิมลวิทยาภิจ. การปรับตัวทางสังคมของคนพิการในศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก : แนวคำถามในการศึกษา

แนวคำถามผู้ให้บริการ

1. คุณย์ ฯ มีบทบาทการดำเนินงานด้านการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการอย่างไร
2. คุณย์ ฯ มีรูปแบบและกระบวนการดำเนินงานด้านการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการอย่างไร
3. คุณย์ ฯ มีนโยบายและแผนการดำเนินงานด้านการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการอย่างไร
4. คุณย์ ฯ มีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการอย่างไร

แนวคำถามผู้รับบริการที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

1. ภูมิหลังคนพิการ
2. บริการที่ได้รับจากศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการพระประแดงทางด้านการแพทย์ การศึกษา สังคม อาชีพ
3. ความพึงพอใจในบริการที่ได้รับจากศูนย์ ฯ
4. ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการให้บริการของศูนย์ ฯ ที่ส่งผลต่อการฝึกอาชีพ และการใช้ชีวิตภายในศูนย์ ฯ
5. ความคิดเห็นและความคาดหวังในกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพของศูนย์ ฯ ต่อการดำรงชีวิตในอนาคตและการตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคม

แนวคำถามผู้รับบริการที่ผ่านกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพจากศูนย์ ฯ ไปแล้ว

1. ภูมิหลังคนพิการ
2. บริการที่ได้รับจากศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการพระประแดงทางด้านการแพทย์ การศึกษา สังคม อาชีพ
3. ปัญหาอุปสรรคที่พบภายหลังผ่านกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพจากศูนย์ ฯ
4. การประกอบอาชีพภายหลังผ่านกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพจากศูนย์ ฯ
5. ผลที่ได้รับจากกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการจากศูนย์ ฯ ที่มีต่อการดำรงชีวิตในสังคม

ภาคผนวก ข : พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 และกฎกระทรวง

พระราชบัญญัติ
การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
พ.ศ.2534

ภูมิพลอดุยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534
เป็นปีที่ 46 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

จึงทรงโปรดกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“คนพิการ” หมายความว่า คนที่มีความผิดปกติหรือบกพร่องทางร่างกาย ทางสติปัญญา หรือทางจิตใจ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

“การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ” หมายความว่า การเสริมสร้างสมรรถภาพหรือการเสริมสร้างความสามารถของคนพิการให้มีสภาพที่ดีขึ้นโดยอาศัยวิธีการทางการแพทย์ ทางการศึกษา ทางสังคม และการฝึกอาชีพ เพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสทำงาน หรือดำรงชีวิตในสังคมทัดเทียมคนปกติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณอธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมสามัญศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินหกคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ให้หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการเป็นเลขานุการ และให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในกรมประชาสัมพันธ์ไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากคนพิการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการไม่น้อยกว่าสองคน

มาตรา 6 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอแนะนโยบายการดำเนินงานและแผนบริหารงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์การพัฒนา และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการต่อรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ และมอบหมายให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

(2) ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นแก่รัฐมนตรีในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(3) สนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์ การพัฒนา และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการแก่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ เงินอุดหนุน สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการต่างๆ ตามที่เห็นสมควร

(4) จัดทำโครงการเพื่อการสงเคราะห์ การพัฒนา และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

(5) อนุมัติโครงการหรือแผนงานที่จะใช้กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการและวางระเบียบเกี่ยวกับการบริหาร และการใช้จ่ายเงินกองทุนดังกล่าว

(6) วางระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดต่างๆ ภายในขอบเขตการดำเนินงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์ การพัฒนา และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(7) ปฏิบัติงานอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 7 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 8 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 7 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) เป็นคนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้

กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 9 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้วนั้น หรือของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแล้วแต่กรณี

มาตรา 10 การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 11 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

คณะกรรมการแต่ละคณะให้มีคนพิการซึ่งได้จดทะเบียนไว้ตามมาตรา 14 ไม่น้อยกว่าหนึ่งคนเป็นอนุกรรมการ

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำความในมาตรา 10 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 12 ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการขึ้นในกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่ในการสงเคราะห์ การพัฒนา และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ประสานงานและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ และในการให้คนพิการได้รับการสงเคราะห์ ตามมาตรา 15

(2) รวบรวมและเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับคนพิการ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันความพิการ การรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

(3) จัดทำแผนงานเกี่ยวกับการป้องกันความพิการ การรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(4) ริเริ่มและเร่งรัดให้มีการส่งเสริมกิจกรรมของคนพิการ

(5) จัดให้มีการฝึกอบรมผู้ซึ่งทำงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์ การพัฒนา และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ โดยร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(6) ส่งเสริมอาชีพและจัดหางานให้แก่คนพิการซึ่งได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพแล้ว

(7) เป็นศูนย์กลางในการเผยแพร่วิชาการ และประชาสัมพันธ์กิจกรรมเกี่ยวกับคนพิการ

(8) รวบรวมผลการวิเคราะห์ วิจัย ดำเนินการ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนงานการสงเคราะห์ การพัฒนา และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานผลให้คณะกรรมการทราบ

(9) ปฏิบัติการตามมติคณะกรรมการ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา 13 ให้สำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตามมาตรา 12 เป็นสำนักงานทะเบียนกลางสำหรับคนพิการในกรุงเทพมหานครและในจังหวัดอื่น โดยมีหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการคนพิการเป็นนายทะเบียนกลาง และให้ที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัดทุกจังหวัดเป็นสำนักงานทะเบียนสำหรับคนพิการในจังหวัดของตน โดยมีประชาสงเคราะห์จังหวัดเป็นนายทะเบียนจังหวัด

มาตรา 14 ให้คนพิการซึ่งประสงค์จะได้รับสิทธิในการสงเคราะห์ การพัฒนาและการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้ ยื่นขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนกลาง ณ สำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ หรือต่อนายทะเบียนจังหวัด ณ ที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่

ในกรณีที่คนพิการเป็นผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนไร้ความสามารถ หรือในกรณีที่คนพิการมีความสามารถถึงขั้นไม่สามารถไปจดทะเบียนด้วยตนเองได้ ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล หรือบุคคลที่ดูแลคนพิการ แล้วแต่กรณี จะยื่นขอจดทะเบียนแทนก็ได้ แต่ต้องนำคนพิการหรือหลักฐานว่าเป็นคนพิการไปแสดงต่อนายทะเบียนกลาง หรือนายทะเบียนจังหวัด แล้วแต่กรณีด้วย

การจดทะเบียน การกำหนดสิทธิหรือการเปลี่ยนแปลงสิทธิ และการขอละสิทธิ โดยคนพิการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 15 คนพิการที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา 14 ให้ได้รับการสงเคราะห์ การพัฒนาและการฟื้นฟูสมรรถภาพ ดังต่อไปนี้

(1) บริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยวิธีการทางการแพทย์ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์ เพื่อปรับสภาพทางร่างกาย ทางสติปัญญา ทางจิตใจ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ หรือการศึกษาสายอาชีพหรืออุดมศึกษา ตามแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสม ซึ่งให้ได้รับโดยการจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดรวมในสถานศึกษาธรรมดาก็ได้ โดยให้ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการให้การสนับสนุนตามความเหมาะสม

(3) คำแนะนำชี้แจงและปรึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ และการฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายและสมรรถภาพที่มีอยู่ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพได้

(4) การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม และสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับคนพิการ

(5) บริการจากรัฐในการเป็นคดีความ และในการติดต่อกับทางราชการ

มาตรา 16 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า "กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ" ในสำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินงาน และสงเคราะห์ช่วยเหลือคนพิการ และสนับสนุนสถาบันบริการด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการทางการแพทย์ ทางการศึกษา ทางสังคม และการฝึกอาชีพ ตลอดจนศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา และองค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ

กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินอื่น ดังต่อไปนี้

(1) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(2) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับบริจาคจากประชาชน จากนิติบุคคล หรือจากองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือที่ได้มาจากการจัดกิจกรรม

(3) ดอกผลของเงินทุนและการขาย หรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินที่ได้รับบริจาค

(4) รายได้อื่นๆ

เงินและทรัพย์สินอื่นตามวรรคสองให้ส่งเข้ากองทุนโดยไม่ต้องส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

การจัดหาผลประโยชน์และการใช้จ่ายเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา 17 เพื่อเป็นการคุ้มครองและสงเคราะห์คนพิการ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

(1) ลักษณะอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือบริการสาธารณะอื่นที่ต้องมีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการ

(2) ให้รายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการของเอกชน รับคนพิการเข้าทำงานตามลักษณะของงานในอัตราส่วนที่เหมาะสมกับลูกจ้างอื่น

ในกรณีที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการประสงค์จะไม่รับคนพิการเข้าทำงานตามสัดส่วนที่กำหนด จะขอส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา 16 ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงแทนการรับคนพิการเข้าทำงานก็ได้

มาตรา 18 เจ้าของอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือบริการสาธารณะอื่นๆ ซึ่งได้จัดอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการตามมาตรา 17 (1) มีสิทธิหักเงินค่าใช้จ่ายเป็นสองเท่าของเงินที่เสียไปเพื่อการนั้นออกจากเงินได้สุทธิ หรือกำไรสุทธิของปีที่ค่าใช้จ่ายนั้นเกิดขึ้นแล้วแต่กรณี ตามประมวลรัษฎากร

นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการของเอกชนซึ่งรับคนพิการเข้าทำงานตามมาตรา 17 (2) มีสิทธินำเงินค่าใช้จ่ายที่ให้แก่คนพิการมาหักเป็นค่าใช้จ่ายตามประมวลรัษฎากรได้เป็นสองเท่าของจำนวนที่จ่ายจริง

มาตรา 19 ในระหว่างที่ยังมิได้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการขึ้น ในกรมประชาสงเคราะห์ ตามความในมาตรา 12 ให้กรมประชาสงเคราะห์มีอำนาจตามมาตรา 12 และมาตรา 13

มาตรา 20 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

กฎกระทรวงเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : - พระราชบัญญัติ โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทยไป
เป็นของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2536 ฉบับพิเศษ หน้า 5 เล่ม 110
ตอนที่ 99 ราชกิจจานุเบกษา 25 กรกฎาคม 2536

หมายเหตุ : - พระราชกฤษฎีกา แก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจ
หน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545
พ.ศ. 2545 เล่ม 119 ตอนที่ 102 ก ราชกิจจานุเบกษา หน้า 70 วันที่ 8 ตุลาคม 2545

มาตรา 29 ในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 ให้แก้ไข
คำว่า “กระทรวงมหาดไทย” เป็น “กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า
“รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความ
มั่นคงของมนุษย์” คำว่า “กรมประชาสงเคราะห์” เป็น “สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ” คำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น
“ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และ
ผู้สูงอายุ” คำว่า “ที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัด” เป็น “สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
จังหวัด” และคำว่า “ประชาสงเคราะห์จังหวัด” เป็น “พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด”

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยที่คนพิการ
เป็นทรัพยากรส่วนหนึ่งของประเทศ แต่เนื่องจากสภาพความพิการเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิต
ในการประกอบอาชีพ และในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม และโดยที่สมควรสนับสนุน
ส่งเสริมให้คนพิการได้มีโอกาสในด้านต่างๆ สามารถดำรงชีวิต ประกอบอาชีพและมีส่วนร่วมใน
กิจกรรมของสังคมเท่าเทียมกับคนปกติทั่วไป ในการนี้สมควรให้คนพิการได้รับการคุ้มครอง การ
สงเคราะห์ การพัฒนา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยวิธีการทางการแพทย์ ทางการศึกษา ทาง
สังคม และการฝึกอาชีพตลอดจนแก้ไขปัญหาและขจัดอุปสรรคต่างๆ ทางเศรษฐกิจและสังคม
ให้แก่คนพิการ รวมทั้งให้สังคมมีส่วนร่วมในการเกื้อกูลและฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ จึง
จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้.-

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบกฎกระทรวง (พ.ศ. 2537)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
พ.ศ. 2534

หลักการ

กำหนดอัตราส่วนของลูกจ้างซึ่งเป็นคนพิการที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการของเอกชนจะต้องรับเข้าทำงาน และกำหนดอัตราเงินที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการของเอกชนจะต้องส่งเข้ากองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

เหตุผล

โดยมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 บัญญัติให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการของเอกชนรับคนพิการเข้าทำงาน ตามลักษณะของงานในอัตราส่วนที่เหมาะสมกับลูกจ้างอื่นๆ ในกรณีที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการประสงค์จะไม่รับคนพิการเข้าทำงานตามสัดส่วนที่กำหนด จะขอส่งเงินเข้ากองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงแทนการรับคนพิการเข้าทำงานก็ได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ตราครุฑ

กฎกระทรวง

(พ.ศ. 2537)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

พ.ศ. 2534

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 สถานประกอบการของเอกชนใดมีลูกจ้างตั้งแต่สองร้อยคนขึ้นไป นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้นต้องรับคนพิการที่สามารถทำงานได้ในอัตราลูกจ้างทั้งหมด ไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใดจำนวนทุกสองร้อยต่อคนพิการหนึ่งคน เศษของทุกสองร้อยคนถ้าเกินหนึ่งร้อยคนต้องรับคนพิการเพิ่มอีกหนึ่งคน ทั้งนี้เว้นแต่สถานประกอบการนั้นไม่มีตำแหน่งงานที่มีลักษณะของงานที่มีลักษณะของงานที่คนพิการสามารถทำได้ และแจ้งให้กรมประชาสงเคราะห์ทราบ และกรมประชาสงเคราะห์เห็นชอบแล้วด้วย

ให้กรมประชาสงเคราะห์กำหนดลักษณะของงานที่คนพิการสามารถทำได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สถานประกอบการของเอกชนในตามวรรคหนึ่งยังไม่มีคนพิการทำงาน หรือมีไม่ครบตามอัตราที่กำหนดในวรรคหนึ่งให้แจ้งกรมประชาสงเคราะห์ทราบ ภายในวันที่ 30 มกราคมของแต่ละปี และประกาศรับสมัครคนพิการเข้าทำงานโดยต้องกำหนดระยะเวลารับสมัครไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ถ้าไม่มีคนพิการมาสมัครภายในเวลาที่กำหนด และกรมประชาสงเคราะห์ยังไม่ส่งคนพิการมาสมัครภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กรมประชาสงเคราะห์ได้รับแจ้ง ให้นายจ้างและเจ้าของสถานประกอบการนั้นได้รับช้อยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่งสำหรับปีนั้น

ข้อ 2 ในการรับสมัครคนพิการเข้าทำงานตามข้อ 1 วรรคสาม นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการโดยความเห็นชอบของกรมประชาสงเคราะห์ จะกำหนดลักษณะของงานพิการให้เหมาะสมกับงานที่จะรับก็ได้

การไม่รับคนพิการที่มาสมัครหรือที่กรมประชาสงเคราะห์ส่งมาสมัครเข้าทำงาน อันมิใช่สาเหตุแห่งความประทุติหรือประวัติของคนพิการ หรือลักษณะของความพิการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งของผู้สมัครงานนั่นเอง ให้ถือว่านายจ้างประสงค์จะไม่รับคนพิการเข้าทำงาน

ข้อ 3 นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการใด มีหน้าที่รับคนพิการเข้าทำงาน แต่ประสงค์จะไม่รับคนพิการเข้าทำงาน หรือถูกถือว่าประสงค์จะไม่รับคนพิการเข้าทำงาน ให้ส่งเงินเข้ากองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการเป็นรายปี ปีละครั้งหนึ่งของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่ใช้บังคับในท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่คูณด้วยสามร้อยหกสิบห้า และคูณด้วยจำนวนคนพิการซึ่งประสงค์จะไม่รับเข้าทำงาน

ข้อ 4 การส่งเงินเข้ากองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการให้ส่งเป็นเงินสด เช็คขีดคร่อมหรือธนาคัติ โดยส่งต่อสำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ กรมประชาสงเคราะห์หรือที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัดที่สถานประกอบการตั้งอยู่

การส่งเงินโดยเช็คธนาคารตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งจ่ายกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

ข้อ 5 ในวาระเริ่มแรก ให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรมประชาสงเคราะห์ประกาศกำหนดลักษณะของงานที่คนพิการสามารถทำได้ตามข้อ 1 วรรคสอง แต่การแจ้งให้กรมประชาสงเคราะห์ทราบตามข้อ 1 วรรคสามให้แจ้งภายในสามสิบวันที่กรมประชาสงเคราะห์ประกาศกำหนดลักษณะงานดังกล่าว

ให้ไว้ ณ วันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2537

(ลายเซ็น) นายไพฑูรย์ แก้วทอง

(นายไพฑูรย์ แก้วทอง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2537)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
พ.ศ. 2534

หลักการ

กำหนดบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยวิธีการทางการแพทย์ ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล และค่าอุปกรณ์เพื่อปรับสภาพร่างกาย ทางสติปัญญา หรือทางจิตใจ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น ที่คนพิการจะได้รับตามมาตรา 15 (1) แห่งพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534

เหตุผล

โดยที่มาตรา 15 (1) แห่งพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 บัญญัติให้คนพิการที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา 14 ได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยวิธีการทางการแพทย์ ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลและค่าอุปกรณ์เพื่อปรับสภาพทางร่างกาย ทางสติปัญญา หรือทางจิตใจ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง สมควรกำหนดบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยวิธีการทางการแพทย์ ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลและค่าอุปกรณ์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ตราครุฑ
กฎกระทรวง
ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2537)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
พ.ศ. 2534

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 (1) และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้คนพิการที่จดทะเบียนตามมาตรา 14 ได้รับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยวิธีการทางการแพทย์ ดังต่อไปนี้

- (1) การตรวจวินิจฉัย การตรวจทางห้องปฏิบัติการ และการตรวจพิเศษด้วยวิธีอื่น ๆ
- (2) การให้คำแนะนำปรึกษา
- (3) การให้ยา
- (4) การศัลยกรรม
- (5) การพยาบาลเวชกรรมฟื้นฟู
- (6) กายภาพบำบัด
- (7) กิจกรรมบำบัด (อาชีพบำบัด)
- (8) พฤติกรรมบำบัด
- (9) จิตบำบัด
- (10) สังคมสงเคราะห์และสังคมบำบัด
- (11) การแก้ไขการพูด (อรรถบำบัด)
- (12) การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการได้ยินและการสื่อความหมาย
- (13) การให้อุปกรณ์หรือเครื่องช่วยคนพิการ

ข้อ 2 ภายใต้บังคับข้อ 5 คนพิการซึ่งรับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยวิธีการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุข หรือสถานพยาบาลของกระทรวง ทบวง กรม หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล และค่าอุปกรณ์ตามข้อ 1 ดังต่อไปนี้

- (1) ค่าบริการทางการแพทย์ตามข้อ 1

(2) ค่าห้อง ค่าอาหาร ไม่เกินอัตราที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดตลอดเวลาที่เข้ารับการรักษาพยาบาล

ข้อ 3 ในกรณีที่คนพิการซึ่งเข้ารับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยวิธีการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตาม ข้อ 2 ต้องใช้อุปกรณ์เทียม อุปกรณ์เสริม หรือเครื่องช่วยคนพิการให้สถานพยาบาลดังกล่าวจัดหาอุปกรณ์เทียม อุปกรณ์เสริม หรือเครื่องช่วยคนพิการให้แก่คนพิการนั้น และในกรณีที่สถานพยาบาลไม่มีอุปกรณ์เทียม อุปกรณ์เสริม หรือเครื่องช่วยคนพิการดังกล่าว ให้สถานพยาบาลนั้นขอเบิกจากศูนย์สิทธิฯ เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

ข้อ 4 เมื่ออุปกรณ์เทียม อุปกรณ์เสริม หรือเครื่องช่วยคนพิการที่คนพิการได้รับตามข้อ 3 ขำรุดบกพร่อง จำเป็นต้องซ่อมแซมหรือเปลี่ยนแปลงชิ้นส่วนของอุปกรณ์ และสถานพยาบาลตามข้อ 2 สามารถดำเนินการให้ได้ ให้สถานพยาบาลดังกล่าวบริการซ่อมแซมหรือเปลี่ยนแปลงชิ้นส่วนของอุปกรณ์ให้โดยไม่คิดมูลค่า

ข้อ 5 ในกรณีที่คนพิการมีสิทธิได้รับการสงเคราะห์หรือมีสิทธิได้รับสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากหน่วยงานอื่นแล้ว ให้คนพิการใช้สิทธิในการรับการสงเคราะห์หรือสิทธิในสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลจากหน่วยงานนั้น ๆ ก่อน

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2537

(ลายเซ็น) อาทิตย์ อุไรรัตน์

(นายอาทิตย์ อุไรรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
พ.ศ. 2534

หลักการ

กำหนดลักษณะอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือบริการสาธารณะอื่นที่ต้องมี
อุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการ

เหตุผล

โดยที่มาตรา 17 (1) แห่งพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.
2534 บัญญัติให้อาคาร สถานที่ ยานพาหนะหรือบริการสาธารณะอื่นที่ต้องมีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวก
ความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก
สะดวกแก่คนพิการ สมควรดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออก
กฎกระทรวงนี้

ตราครุฑ
กฎกระทรวง
ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
พ.ศ. 2534

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17 (1) และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 อาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือบริการสาธารณะอื่นที่เจ้าของจะมีสิทธิหักเงินค่าใช้จ่ายเป็นสองเท่าของเงินที่เสียไปเพื่อจัดให้มีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกในตรงแก่คนพิการออกจากเงินได้สุทธิหรือกำไรสุทธิของปีที่ค่าใช้จ่ายนั้นเกิดขึ้นตามประมวลรัษฎากรตามมาตรา 18 ต้องมีลักษณะตาม ข้อ 2 ข้อ 3 หรือข้อ 4 โดยมีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการและมีสัญลักษณ์สากลตามข้อ 6 และข้อ 7 ด้วย

ข้อ 2 ลักษณะอาคารที่ต้องมีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการ ได้แก่ อาคารของสถานสงเคราะห์คนพิการหรือคนชรา สถานศึกษาสำหรับคนพิการ โรงพยาบาล โรงแรม หอประชุม สถานศึกษา สถานีขนส่งมวลชน และอาคารในลักษณะอื่นใดตามที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารกำหนด

ข้อ 3 ลักษณะสถานที่ที่ต้องมีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการ ได้แก่

- (1) สวนสาธารณะ สวนสัตว์ หรือสถานที่ที่ให้บริการทำนองเดียวกัน
- (2) สถานที่อื่นใดที่ได้จัดไว้เพื่อให้บริการสาธารณะหรือให้ประชาชนกลุ่มหนึ่งกลุ่ม

ใดซึ่งอาจมีคนพิการรวมอยู่ด้วยได้ให้บริการ

ข้อ 4 ลักษณะยานพาหนะที่ต้องมีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการ ได้แก่

- (1) รถยนต์สาธารณะและรถยนต์บริการตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์
- (2) รถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารประเภทการขนส่งประจำทางและไม่ประจำทาง

ตามกฎหมายขนส่งทางบก

- (3) รถไฟหรือรถไฟฟ้าตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น
- (4) เรือโดยสารตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย
- (5) อากาศยานขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ

ข้อ 5 ลักษณะบริการสาธารณะที่ต้องมีอุปกรณที่อำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการ ได้แก่ บริการสาธารณะอื่นนอกจากอาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะ ตามข้อ 2 ข้อ 3 หรือข้อ 4 ที่ได้จัดไว้เพื่อให้บริการสาธารณะหรือให้ประชาชนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดซึ่งอาจมีคนพิการรวมอยู่ด้วยได้ใช้บริการ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ไปรษณีย์

ข้อ 6 อุปกรณที่อำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการกำหนด เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายที่ควบคุมอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือบริการสาธารณะอื่นจะได้กำหนดอุปกรณที่อำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการไว้โดยเฉพาะและมีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการกำหนด

ข้อ 7 ให้เจ้าของอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือบริการสาธารณะอื่นที่จัดให้มีอุปกรณที่อำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการ จัดให้มีสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นว่ามีอุปกรณที่อำนวยความสะดวกโดยตรงแก่คนพิการด้วย

สัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งขนาดและตำแหน่งที่แสดงของสัญลักษณ์ดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2542

(ลายเซ็น) วุฒิ สุโกศล

พลตำรวจตรี

(วุฒิ สุโกศล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ตราครุฑ
ระเบียบคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
ว่าด้วยการจดทะเบียนคนพิการ
พ.ศ. 2537

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียน การกำหนดสิทธิ การเปลี่ยนแปลงสิทธิ และการขอสิทธิของคนพิการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 (6) และมาตรา 14 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 คณะกรรมการจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการว่าด้วยการจดทะเบียนคนพิการ พ.ศ. 2537”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครให้หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ เป็นนายทะเบียน ในส่วนภูมิภาคให้ประชาสงเคราะห์จังหวัด เป็นนายทะเบียน

ข้อ 4 ให้คนพิการขอจดทะเบียนได้ที่สำนักงานทะเบียนกลางสำหรับคนพิการกรมประชาสงเคราะห์ หรือสำนักงานทะเบียนคนพิการ ณ ที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัด ที่คนพิการนั้นมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่

ข้อ 5 การขอจดทะเบียนต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้

(1) บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการหรือบัตรประจำตัวคนต่างด้าว หรือเอกสารอื่นที่ทางราชการออกให้ (ถ้ามี)

(2) สำเนาทะเบียนบ้าน

(3) ภาพถ่ายขนาดหนึ่งนิ้ว จำนวนสองรูป

(4) เอกสารรับรองความพิการโดยแพทย์ของโรงพยาบาลของทางราชการ และโรงพยาบาลอื่นที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ 6 ในกรณีที่ผู้อื่นไปจดทะเบียนแทนคนพิการ หากไม่สามารถนำตัวคนพิการไปได้ ตามมาตรา 14 วรรคสอง ให้นำเอกสารดังต่อไปนี้ไปประกอบการจดทะเบียน

(1) บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการหรือบัตรประจำตัวคนต่างด้าว หรือเอกสารอื่นที่ทางราชการออกให้คนพิการและของผู้จดทะเบียนแทน

- (2) ใบมอบอำนาจจากคนพิการหรือหนังสือรับรองจากทางราชการ
- (3) สำเนาทะเบียนบ้านของคนพิการและของผู้จดทะเบียนแทน
- (4) ภาพถ่ายของคนพิการขนาดหนึ่งนิ้ว จำนวนสองรูป
- (5) คำสั่งศาลในกรณีศาลสั่งให้เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถหรือไร้ความสามารถหรือการจัดตั้งผู้ปกครอง กรณีผู้เยาว์ไม่มีบิดามารดา หรือบิดามารดาถูกถอนอำนาจปกครอง

(6) เอกสารรับรองความพิการโดยแพทย์ของโรงพยาบาลของทางราชการ และโรงพยาบาลอื่นที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ 7 สิทธิของคนพิการที่จดทะเบียนแล้วได้รับสิทธิประโยชน์ในการสงเคราะห์ การพัฒนาและการฟื้นฟูสมรรถภาพ ดังนี้

การรักษาพยาบาล

- (1) การตรวจวินิจฉัย การตรวจทางห้องปฏิบัติการ และการตรวจพิเศษด้วยวิธีอื่น
- (2) การให้ยา
- (3) การศัลยกรรม
- (4) การให้คำปรึกษา
- (5) การบำบัดรักษา
- (6) อื่น ๆ

การพัฒนา

- (1) การศึกษา
- (2) การฝึกอาชีพและการแนะนำการประกอบอาชีพ
- (3) การสังคมสงเคราะห์
- (4) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม
- (5) อื่น ๆ

การฟื้นฟูสมรรถภาพ

- (1) การพยาบาลเวชกรรมฟื้นฟู
- (2) การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการได้ยินและการสื่อความหมาย
- (3) การให้อุปกรณ์หรือเครื่องช่วยคนพิการในการฟื้นฟูสมรรถภาพ
- (4) การเสริมสร้างสมรรถภาพหรือการเสริมสร้างความสามารถของคนพิการ
- (5) อื่น ๆ

สิทธิประโยชน์อื่น ๆ เช่น

- (1) ค่าทนายความในหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชน
- (2) ค่าจ้างล่ามภาษามือ
- (3) ค่าการจัดสัมมนาโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อคนพิการ
- (4) อื่น ๆ

ข้อ 8 เมื่อคนพิการได้รับสิทธิแล้ว อาจเปลี่ยนแปลงสิทธินอกจากที่ระบุไว้ในข้อ 7 ได้ หรือตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้เปลี่ยนแปลงสิทธิ

ข้อ 9 การสละสิทธิของคนพิการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามข้อ 7 หากประสงค์จะขอสละสิทธิให้คนพิการหรือผู้แทนยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนกลาง หรือนายทะเบียนจังหวัดที่คนพิการมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่

ข้อ 10 ให้คนพิการหรือผู้แทนคนพิการทำคำร้องยื่นต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับการไม่รับจดทะเบียนเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

ประกาศ ณ วันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2537

(ลายเซ็น) ไพฑูรย์ แก้วทอง

(นายไพฑูรย์ แก้วทอง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
ประธานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

ตราครุฑ

ระเบียบคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
ว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์และการใช้จ่ายเงินของกองทุน
ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2536

เพื่อให้การบริหารกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในการจัดหาผลประโยชน์และใช้
จ่ายเงินของกองทุนเป็นประโยชน์แก่คนพิการทางการแพทย์ การศึกษา สังคม และการฝึกอาชีพเป็นไป
ด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 6 (5) และมาตรา 16 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ โดยความเห็นชอบ
ของกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการว่าด้วย
การจัดหาผลประโยชน์ และการใช้จ่ายเงินของกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2536”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“คนพิการ” หมายความว่า คนพิการที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา 14
แห่งพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการบริหารกองทุนฟื้นฟู
สมรรถภาพคนพิการ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

ข้อ 4 ให้มีคณะอนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการตามมาตรา 11
ประกอบด้วย อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เป็นประธาน รองอธิบดีที่อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์
มอบหมายเป็นรองประธาน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทน
กระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนสำนักงาน
ผู้แทนกรมการแพทย์ ผู้แทนกรมจัดหางาน ผู้แทนกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ผู้แทนกองนิติการ สำนักงาน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้อำนวยการกองคลัง กรมประชาสงเคราะห์ ผู้แทนสภาสังคมสงเคราะห์แห่ง
ประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้แทนศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ
ผู้แทนสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย ผู้แทนคนพิการที่ได้จดทะเบียนแล้ว 1 คน และ

ผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการแต่งตั้งอีกไม่เกินสามคนเป็นอนุกรรมการ และหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

อนุกรรมการที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

ข้อ 5 ให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) อนุมัติแผนงานและโครงการที่หน่วยงานหรือองค์กรภาครัฐและเอกชนขอรับการสนับสนุน

(2) ให้ความเห็นชอบการใช้จ่ายเงินกองทุน

(3) ควบคุมและติดตามผลการดำเนินงานของกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของแผนงานและโครงการที่หน่วยงานหรือองค์กรภาครัฐและเอกชนขอรับการสนับสนุน

(4) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกู้ยืมเงิน

(5) ผ่อนผันการชำระหนี้เงินกู้

(6) เสนอขออนุมัติให้ตัดหนี้สูญต่อคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

(7) จัดหาเงินและทรัพย์สินสมทบกองทุน

ข้อ 6 กองทุนมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินงานและสงเคราะห์ช่วยเหลือคนพิการ และสนับสนุนสถาบันบริการด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการทางการแพทย์ การศึกษา สังคม และการฝึกอาชีพตลอดจนศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา และองค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ

ข้อ 7 เงินกองทุนประกอบด้วย

(1) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(2) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับบริจาคจากประชาชน จากนิติบุคคลหรือจากองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศหรือที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม

(3) ดอกผลของเงินกองทุนและจากการขายหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินที่ได้รับบริจาค

(4) รายได้อื่น ๆ

ข้อ 8 การใช้จ่ายเงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

(1) เป็นทุนหมุนเวียนสำหรับคนพิการกู้ยืมไปประกอบอาชีพ

(2) ส่งเสริมช่วยเหลือคนพิการให้สามารถประกอบอาชีพได้

(3) สงเคราะห์ครอบครัวคนพิการด้านการเงินเครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็น

(4) สนับสนุนแผนงานและโครงการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการด้านอาชีพ โดยส่งเสริมการเตรียมทักษะอาชีพ การอบรมและฝึกอาชีพ การปรับปรุงขยายกิจการศูนย์ฝึกอาชีพ และโรงงานในอารักร์ รวมทั้งการฝึกและประกอบอาชีพโดยชุมชน

(5) สนับสนุนแผนงานและโครงการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการทางการแพทย์ในการดำเนินงานป้องกันความพิการ การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ และประดิษฐ์พัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์ และเครื่องช่วยคนพิการประเภทต่าง ๆ

(6) สนับสนุนแผนงานและโครงการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการทางการศึกษาในการดำเนินการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ การผลิตอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนสำหรับคนพิการ และการให้ทุนการศึกษาแก่คนพิการที่มีฐานะยากจน

(7) สนับสนุนแผนงานและโครงการค้นคว้า ศึกษา วิจัยและผลิตเอกสารทางวิชาการ

(8) สนับสนุนแผนงานและโครงการพัฒนาบุคลากรที่ปฏิบัติงานฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการทุกสาขา โดยให้การอบรมและแนะนำการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมสมรรถนะของบุคลากร

(9) สนับสนุนด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยชุมชน

(10) สนับสนุนแผนงานและโครงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อคนพิการ

(11) สนับสนุนแผนงานและโครงการปรับปรุงแก้ไขสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่จำเป็นสำหรับคนพิการ

(12) สนับสนุนหน่วยงานหรือองค์กรของรัฐและเอกชนหรือหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย ตลอดจนการดำเนินคดีแก่คนพิการ

(13) สนับสนุนการดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน

(14) ใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาค

(15) ใช้จ่ายในการบริหารงานของกองทุน

(16) ใช้จ่ายเพื่อกิจการอื่นเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่คนพิการตามที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการเห็นชอบ

ข้อ 9 ให้นำเงินกองทุนไปหาประโยชน์ได้ดังต่อไปนี้

(1) ฝากไว้กับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ

(2) ซื้อพันธบัตรรัฐบาล

(3) ซื้อตราสารการเงินอื่นตามที่กระทรวงการคลังเห็นชอบ

(4) ดำเนินการอื่นตามที่กระทรวงการคลังเห็นชอบ

ข้อ 10 ให้สำนักงานจัดทำประมาณการรายรับ รายจ่ายประจำปีของกองทุนเสนอ คณะกรรมการเพื่อเสนอกระทรวงการคลังพิจารณาอนุมัติ ภายในระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ข้อ 11 ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติสั่ง จ่ายเงินของกองทุน

ข้อ 12 เงินกองทุนที่สำนักงานได้รับให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ให้เปิดบัญชีเงินฝากไว้ที่กระทรวงการคลัง เรียกว่า “บัญชีกองทุนฟื้นฟู สมรรถภาพคนพิการ”

เพื่อความคล่องตัวในการบริหารงานกองทุนให้สำนักงานเปิดบัญชีเงินฝากไว้ กับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบ

(2) การเบิกเงิน การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การฝากเงิน การนำส่งเงิน รวมทั้งการพัสดุ ให้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยการนั้นโดยอนุโลม

(3) ให้จัดทำบัญชีตามระบบบัญชีของทางราชการ

ให้เปิดบัญชีปีละหนึ่งครั้งตามปีงบประมาณและให้จัดทำงบการเงินพร้อมทั้ง รายละเอียดส่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบรับรองภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับตั้งแต่วันสิ้น งวดบัญชี

เมื่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบและรับรองแล้วให้ส่งสำเนางบการเงิน ดังกล่าวให้กรมบัญชีกลาง และสำนักงานประมาณเพื่อทราบต่อไป

ข้อ 13 ให้หน่วยงานตรวจสอบภายในของกรมประชาสงเคราะห์ดำเนินการตรวจสอบ เกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของกองทุน แล้วรายงานต่อคณะกรรมการอย่างน้อยปีละสองครั้ง

ข้อ 14 การปฏิบัติอื่นใดซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ปฏิบัติตามระเบียบของทาง ราชการ โดยอนุโลม

ข้อ 15 ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2536

(ลายเซ็น) เด่น ไต๊ะมีนา

(นายเด่น ไต๊ะมีนา)

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

ตราครุฑ
ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ
พ.ศ. 2539

ด้วยกรมประชาสงเคราะห์ได้ดำเนินการจัดสวัสดิการให้มีเบี้ยยังชีพช่วยเหลือคนพิการ เพื่อส่งเสริมให้คนพิการได้อยู่กับครอบครัวหรือชุมชนตลอดไป ดังนั้นเพื่อให้การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว กรมประชาสงเคราะห์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการพิจารณาเงินเบี้ยยังชีพสำหรับคนพิการ และด้วยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง จึงได้กำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์” ว่าด้วยการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ พ.ศ. 2539

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2539 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“คนพิการ” หมายความว่า คนพิการที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ และมีความพิการจนไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้

“ครอบครัว” หมายความว่า บรรดาผู้ดูแลคนพิการ เช่น บิดา มารดา บุตร สามี ภรรยา ญาติพี่น้อง หรือบุคคลอื่นใดในบ้านหรือชุมชนที่คนพิการอยู่ แต่ทั้งนี้มิได้หมายความรวมถึงสถานสงเคราะห์ หรือองค์กรที่ดำเนินการในลักษณะเดียวกัน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาเบี้ยยังชีพสำหรับคนพิการ สำหรับในกรุงเทพมหานคร หรือ คณะอนุกรรมการสาขาการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการประจำจังหวัด สำหรับในส่วนภูมิภาคแล้วแต่กรณี ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ กรมประชาสงเคราะห์ หรือสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดแล้วแต่กรณี

ข้อ 4 คนพิการที่จะได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพคนพิการตามระเบียบนี้ ต้องเป็นผู้มีฐานะยากจนอาศัยอยู่ตามลำพังหรืออยู่ในครอบครัวที่มีฐานะยากจน โดยรายได้ครัวเฉลี่ยต่อคนต่ำกว่าเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว

การคัดเลือกคนพิการตามวรรคหนึ่ง ต้องคัดเลือกให้ได้จำนวนคนไม่เกินวงเงินงบประมาณที่ได้รับ หากคนพิการนั้นขาดคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ หรือพิจารณาเห็นว่าหากจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการรายใดต่อไปจะไม่เกิดผลประโยชน์ต่อคนพิการรายนั้น

เท่าที่ควร ก็ให้สำนักงานนำเสนอคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาล้างระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ รายดังกล่าวต่อไป

ข้อ 5 การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการให้แก่คนพิการที่ได้รับการคัดเลือกตามข้อ 4 คนพิการจะต้องเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารในนามของคนพิการหรือหากคนพิการไม่สามารถเปิดบัญชีเงินฝากได้ก็ให้คนพิการและหรือสำนักงานคัดเลือกบุคคลในครอบครัวเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารเพื่อรับโอนเงินแทนคนพิการนั้น แล้วแจ้งรายละเอียดชื่อและสาขาของธนาคาร ตลอดจนประเภทเงินฝากและเลขบัญชีให้สำนักงานทราบเพื่อสำนักงานจะได้จ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ โดยวิธีการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของคนพิการหรือบุคคลในครอบครัวดังกล่าวเดือนละ 500 บาท เป็นประจำทุกเดือน จนคนพิการนั้นตาย ภายใต้บังคับแห่งข้อ 8 หรือคณะอนุกรรมการมีมติให้ระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ

ก่อนที่สำนักงานจะโอนเงินเบี้ยยังชีพคนพิการในงวดแรกเข้าบัญชีของคนพิการหรือบุคคลในครอบครัวที่เปิดบัญชีเงินฝากรับโอนเงินแทนคนพิการ จะต้องมืหนังสือจากข้าราชการตั้งแต่ระดับ 3 หรือเทียบเท่า หรือผู้มียศตั้งแต่ร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรี หรือร้อยตำรวจตรีขึ้นไป หรือบุคคลที่น่าเชื่อถือรับรองต่อสำนักงานว่า หากคนพิการหรือบุคคลในครอบครัวที่เปิดบัญชีเงินฝากรับโอนเงินแทนคนพิการนั้นตาย จะแจ้งให้สำนักงานทราบภายใน 3 วัน นับตั้งแต่วันตาย

การแจ้งรายละเอียดบัญชีเงินฝาก และการมีหนังสือรับรองให้ทำตามแบบที่อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์กำหนด

ข้อ 6 กรณีส่วนราชการผู้เบิกวางฎีกาเบิกเงินจากสำนักงานคลังจังหวัดหรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ ให้แสดงรายการในช่อง "รายการ" หลังฎีกาว่าเบิกจ่ายเป็นเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ และจำนวนคนพิการที่มีอยู่จริงกับแสดงจำนวนเงินที่ขอเบิก และไม่ต้องมีเอกสารประกอบฎีกา

กรณีส่วนราชการผู้เบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพแก่คนพิการ ให้ใช้หลักฐานของธนาคาร ให้ใช้หลักฐานของธนาคารที่แจ้งการโอนเงินเบี้ยยังชีพเข้าบัญชีเงินฝากของคนพิการเป็นหลักฐานการจ่ายเงิน

ข้อ 7 ในเดือนตุลาคมของทุกปี คนพิการที่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพคนพิการหรือคนพิการและบุคคลในครอบครัวที่เปิดบัญชีเงินฝากรับโอนเงินแทนคนพิการแล้วแต่กรณีจะต้องแสดงต่อสำนักงานหากไม่สามารถแสดงตนได้ก็ให้ส่งหนังสือรับรองการมีชีวิตอยู่ ซึ่งรับรองโดย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายทะเบียนท้องถิ่น หรือข้าราชการตั้งแต่ระดับ 3 เทียบเท่า หรือผู้มียศตั้งแต่ร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรี หรือร้อยตำรวจตรีขึ้นไป แจ้งต่อสำนักงานว่าคนพิการที่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพคนพิการหรือคนพิการและบุคคลในครอบครัวที่เปิดบัญชีเงินฝากรับโอนเงินแทนคนพิการนั้น ยังมีชีวิตอยู่

สำนักงานจะโอนเงินเบี้ยยังชีพคนพิการให้แก่คนพิการหรือบุคคลในครอบครัวนั้นไม่ได้ จนกว่าจะมีการแสดงตน หรือรับหนังสือรับรองการมีชีวิตตามวรรคหนึ่งแล้ว

การมาแสดงตนและการรับรองการชีวิตให้ทำตามแบบที่อธิบดี กรมประชาสงเคราะห์ กำหนด

ข้อ 8 กรณีคนพิการผู้มีสิทธิตามระเบียบนี้เปิดบัญชีเงินฝากรับโอนเงินเบี่ยยังชีพคนพิการในนามของตนเองตายก่อนที่สำนักงานจะโอนเงินเบี่ยยังชีพคนพิการไม่ว่าจะกึ่งวดเดือนก็ตาม การจ่ายเงินเบี่ยยังชีพคนพิการสำหรับงวดเดือนนั้น ๆ ให้เป็นอันระงับ แต่ถ้าได้คัดเลือกให้บุคคลในครอบครัวเปิดบัญชีเงินฝากรับโอนเงินแทนคนพิการซึ่งได้แจ้งรายละเอียดบัญชีเงินฝากและมีหนังสือรับรองตามข้อ 5 ส่งสำนักงานแล้วก่อนคนพิการตาย กรณีเช่นนี้ให้โอนเงินเบี่ยยังชีพคนพิการเต็มจำนวนจนถึงงวดเดือนที่คนพิการตายให้แก่บุคคลในครอบครัวที่เปิดบัญชีเงินรับโอนเงินแทนคนพิการนั้น

ถ้าบุคคลในครอบครัวที่เปิดบัญชีเงินฝากรับโอนเงินแทนคนพิการตายก่อนคนพิการให้คนพิการและหรือสำนักงานคัดเลือกบุคคลอื่นในครอบครัวคนพิการทำหน้าที่แทนบุคคลในครอบครัวที่ตายทันทีแล้วดำเนินการตามข้อ 5 โดยอนุโลม

การปฏิบัติตามข้อนี้ให้สำนักงานรายงานคณะกรรมการในการประชุมครั้งต่อไปเพื่อทราบด้วย

ข้อ 9 ให้สำนักงานมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 9.1 ตรวจสอบ และรายงานคุณสมบัติคนพิการกับครอบครัวคนพิการซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดที่สำนักงานรับผิดชอบเสนอต่อคณะกรรมการ
- 9.2 ตรวจสอบหนังสือแจ้งรายละเอียดและหนังสือรับรองตามระเบียบนี้และเบิกจ่ายเงินเบี่ยยังชีพคนพิการโอนให้แก่คนพิการที่มีสิทธิได้รับเงินเบี่ยยังชีพหรือบุคคลในครอบครัวนั้น
- 9.3 เก็บรักษาหลักฐานการโอนเงินเบี่ยยังชีพคนพิการไว้สำหรับการตรวจสอบ
- 9.4 จัดทำรายละเอียดการเบิกจ่ายเงินเบี่ยยังชีพคนพิการตามแบบที่อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์กำหนด

ข้อ 10 การเบิกจ่ายเงินเบี่ยยังชีพคนพิการที่มีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ 11 ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2539

(ลายเซ็น) อำพล สิงห์โกวินท์

(นายอำพล สิงห์โกวินท์)
อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวจิตติมา คิมสุขศรี เกิดเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2525 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีการศึกษา 2546 และศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบัณฑิต ปีการศึกษา 2547 ในสาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม (สหสาขาวิชา) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

